

Zipp – deutsch-tschechische Kulturprojekte /

Lebenswelten /

Utopie der Moderne: Zlín /

Kafka /

1968|1989 /

Kafka a moc. Mezinárodní konference /

Životopisy referentů

Kafka a moc. Mezinárodní konference 24. – 25. října 2008, zámek Liblice

Jürgen Danyel (Potsdam)

Jürgen Danyel je vědeckým pracovníkem Centra pro výzkum soudobých dějin v Postupimi (ZZF) a vedoucím projektu „Soudobé dějiny mediální a informační společnosti“. Jürgen Danyel studoval sociologii na Humboldtově universitě v Berlíně, promoval roku 1987 prací z oblasti sociologické teorie. V letech 1990 – 1991 pracoval jako vědecký pracovník v Ústavu německých dějin v Berlíně, následoval badatelský pobyt v USA a výzkumný projekt o skupině Schulze-Boysen/Harnack („Rudá kapela“) v Památníku německého odporu v Berlíně. Od roku 1992 je vědeckým pracovníkem v oblasti soudobých dějin a od roku 1996 pracuje v ZZF v Postupimi. Jeho specializací je výzkum zacházení s národním socialismem a hnutí odporu v obou německých státech, elity v Sovětské okupační zóně Německo/DDR a sociální dějiny Československa po roce 1945. Zodpovídá za internetový portál „Zeitgeschichte-online“ (Soudobé dějiny online) vydávaný ZZF. V současné době vede projekt 68-89 – Divadlo.Doba.Dějiny. v rámci Zipp – česko-německých kulturních projektů.

Kurt Krolop (Praha)

Kurt Krolop se narodil 25. května 1930. Roku 1945 byl z Československa odsunut. Od roku 1957 byl lektorem němčiny na Universitě Karlově a roku 1963 se zúčastnil liblické konference o F. Kafkovi. Po roce 1968 musel Československo opustit podruhé. V 90. letech se vrátil do Prahy, kde přednášel na FF UK a stal se vedoucím Katedry germanistiky, nederlandistiky a nordistiky. Kurt Krolop je autorem řady publikací, například „Kafkas vollkommener Narr und Goethes entsetzliches Wesen: Variationen zu zwei Tagebuchthemen“ (1989) či „Reflexionen der Fackel: neue Studien über Karl Kraus“ (1994). Těžištěm jeho bádání je novější německá literatura a pražská německá literatura. Kurt Krolop je vydavatelem díla Karla Krause.

Alexej Kusák (Praha)

Alexej Kusák se narodil roku 1929 v Praze. Pochází z česko-židovské rodiny a v letech 1943 – 1945 se kvůli svému původu musel skrývat na venkově. Po maturitě v roce 1948 studoval na pražské FAMU, v letech 1952 - 1956 na fakultě žurnalistiky UK. Studium zakončil roku 1956 promocí na téma „Mladá léta Egona Erwina Kische“. V letech 1951 – 1968 pracoval jako novinář pro různé pražské časopisy. Později pracoval na mnichovské univerzitě (Geschwister-Scholl-Institut) a až do odchodu do penze v roce 1989 pro galerie a kulturní instituce v Düsseldorfu, Hamburku a Kolíně. Dnes žije opět v Praze.

Anson Rabinbach (Princeton)

Anson Rabinbach je profesorem moderních evropských dějin a ředitelem Ústavu evropských kulturních studií na Princetonské universitě. Za hranicemi oboru se proslavil svou studií „Motor Mensch. Energie, Ermüdung und die Ursprünge der Modernität“ (Vídeň 2001; roku 1991 vyšla původně pod názvem „The Human Motor: Energy, Fatigue, and the Origins of Modernity“, Berkeley), která byla přeložena do mnoha ja-

zyků. Těžištěm jeho badatelské práce jsou kulturní dějiny vědy a techniky a také duchovní a ideové dějiny 20. století. Rabinbach studoval na University of Wisconsin mj. u Geroge L. Mosse, dva roky strávil na badatelském pobytu ve Vídni a roku 1973 promoval studií o rakouské sociální demokracii meziválečného období. Vyučoval na Cooper Union for the Advancement of Science and Art v New Yorku a na Hampshire College v Amherstu. Jako stipendista Guggenheimovy nadace, National Endowment for the Arts and Fulbrightovy komise pobýval jako vyučující nebo badatel vícekrát v Evropě, mimo jiné v Paříži a Petrohradu. Jako stipendista American Academy strávil rok 2005 v Berlíně.

Jiří Pernes (Praha)

Jiří Pernes se narodil roku 1948. Od roku 1994 je vedoucím vědeckým pracovníkem Ústavu pro soudobé dějiny Akademie věd ČR v Praze, kde se zabývá především krizí komunistického systému v Československu a dějinami československého exilu po roce 1945. Je autorem celé řady publikací o českých a evropských dějinách 19. a 20. století, mezi nimi „Habsburkové bez trůnu“ (1995) a „Až na dno zrady: Emanuel Moravec“ (1997).

Michal Reiman (Praha)

Michal Reiman se narodil roku 1930 v Moskvě. Po zakončení studia na Historické fakultě moskevské university v roce 1954 se zabýval českými dějinami 19. a 20. století, později dějinami Ruska a SSSR. Působil na Vysoké politické škole. Po roce 1968 ztratil zaměstnání. Od roku 1976 byl stipendistou nadace Alexandra von Humboldt na universitě v Tübingen (Ústav pro východoevropské dějiny a realie), v letech 1981 - 1995 profesorem pro východoevropské soudobé dějiny a politiku na Institutu Otto Suhra a Osteuropa Institutu Svobodné university v Berlíně. Od 1996 přednáší na Fakultě sociálních věd Karlovy university v Praze. Působil a přednášel na řadě dalších universit a vědeckých institucí. Své vědecké práce publikuje v češtině i dalších jazycích (mj. „Die Geburt des Stalinismus. Die UdSSR am Vorabend der zweiten Revolution“, 1979, „Studená válka 1954 - 1964. Sovětské dokumenty v českých archivech“, 2000). Kafkovskou konferencí se zabýval jako historik i pamětník.

Roland Reuß (Heidelberg)

Roland Reuss je profesorem novější německé literatury na Universitě v Heidelbergu. Studoval germanistiku, historii, hudební vědu a filosofii v Heidelbergu, roku 1990 završil studium promocí o Hölderlinových pozdních hymnách „Andenken“ a „Mnemosyne“. Je spoluzakladatelem heidelberského Institutu pro textovou kritiku, který existuje od roku 1994, věnuje se podpoře editorských iniciativ a usiluje o vypracování novátorských edičních přístupů. Těžištěm odborného zájmu Rolanda Reuße je především teorie edice, Hölderlin, Kafka, Kleist, romantismus, Paul Celan a také digitální média. Od roku 2003 byl soukromým docentem na Germanistickém semináři heidelberské university, od roku 2007 je tamtéž řádným profesorem německé novější literatury. Reuß je editorem braniborského vydání Kleista a historicko-kritického vydání díla Franze Kafky, která obě vycházejí v nakladatelství Stroemfeld/Roter Stern. Je spoluvydavatelem časopisu TEXT, zaměřeného na kritiku textu a edice.

Michael Rohrwasser (Vídeň)

Michael Rohrwasser je profesorem novější německé literatury na vídeňské univerzitě. Své studium germanistiky a politikologie na Univerzitě Alberta-Ludvíka ve Frei-

burgu zakončil roku 1980 průkopnickou disertací o Johannesi R. Becherovi. Po promoci pracoval jako lektor, dramaturg a učitel a přednášel na různých vysokých školách, m.j. na Freie Universität v Berlíně. Roku 1991 se habilitoval na téma stalinistická literatura a v této oblasti platí za odborníka. Jako hostující profesor působil na Univerzitě v Hamburku a na Stanfordské univerzitě, dále ve Freiburgu, Vídni a Varšavě. Velký ohlas měla jeho monografie „Freuds Lektüren. Von Arthur Conan Doyle bis zu Arthur Schnitzler“, která vyšla roku 2005.

Peter Staengle (Heidelberg)

Peter Staengle je vědeckým pracovníkem Germanistického semináře University v Heidelbergu (oddělení historicko-kritického vydání díla Franze Kafky). Peter Staengle studoval germanistiku a filosofii na Univerzitě v Heidelbergu a studium završil promocí o Achimovi von Arnim. Po voluntariátu v redakci fejetonů pracoval Staengle jako publicista a překladatel na volné noze. V letech 1992 – 1998 byl vědeckým pracovníkem a přednášejícím na Germanistickém semináři University v Heidelbergu, v letech 1999 – 2007 na Univerzitě v Mannheimu. Poté se opět vrátil do Heidelbergu, kde působí dodnes. Ve svém bádání se soustřeďuje na tyto oblasti: teorie dopisové komunikace, romantismus, klasická moderna a dějiny literárního překladu v 18. století. Staengle je spoluzakladatelem berlínsko-braniborského Kleistova klubu, Institutu textové kritiky a Mezinárodní společnosti Achima von Arnim. Dále je vydavatelem braniborského vydání Kleista a historicko-kritického vydání díla Franze Kafky, která obě vycházejí v nakladatelství Stroemfeld/Roter Stern.

Klaus Theweleit (Freiburg/Karlsruhe)

Klaus Theweleit se narodil roku 1942 ve Východním Prusku. Studoval germanistiku a anglistiku v Kielu a Freiburgu. V letech 1969 – 1972 byl spolupracovníkem stanice Südwestfunk. Jeho disertace o „Freikorpsliteratur und der Körper des soldatischen Mannes“ z roku 1979 byla základem knihy „Männerphantasien“, kterou se Theweleit proslavil. Klaus Theweleit žije jako autor na volné noze ve Freiburgu. Vyučuje v USA, ve Švýcarsku, Rakousku a v Německu, konkrétně na Ústavu sociologie Univerzity ve Freiburgu v Breisgau. Od roku 1998 je profesorem umění a teorie na Státní akademii výtvarných umění v Karlsruhe. Roku 2003 získal Cenu Johanna Heinricha Mercka za literární kritiku a eseje.

Veronika Tuckerová

Veronika Tuckerová vystudovala srovnávací literaturu na City University of New York a dokončuje doktorát z germanistiky na Kolumbijské univerzitě v New Yorku. Připravila k vydání anglicko-český výbor z básní Ivana Blatného „The Drug of Art“ (2007). Publikovala mimo jiné v Kritické Příloze Revolver Revue (v letech 2000 - 2004 příspěvky o newyorské umělecké scéně), Slavic and East European Performance Review, The Harvard Review, Roš Chodeš a v Respektu. Překládá z němčiny a angličtiny.

Oldřich Tůma (Praha)

Oldřich Tůma se narodil roku 1950. Studoval historii a filosofii na FF UK v Praze, před rokem 1989 pracoval v různých zaměstnáních mimo akademickou sféru. V letech 1989 – 1992 byl vědeckým pracovníkem, později vedoucím byzantologického oddělení Ústavu pro klasická studia ČSAV. Od roku 1992 působil jako vědecký pracovník v Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR a od roku 1998 je jeho ředitelem. Specializuje se na české a československé dějiny po roce 1945, dějiny středovýchodní Evropy a dějiny studené války. Je autorem řady publikací v časopisech, sbornících a

monografiích, podílí se na grantových výzkumných projektech, aktuálně na projektu „Dějiny české společnosti v letech 1945-1989“.

Alena Wagnerová (Saarbrücken/Praha)

Alena Wagnerová se narodila a vyrostla v Brně. Studovala biologii, pedagogiku a divadelní vědu na Masarykově univerzitě v Brně. Publicistickou a spisovatelskou dráhu, zahájenou ještě v ČSR, neopustila ani po přesídlení do BRD v roce 1969. Píše německy a česky. Z řady knih, které publikovala, je známá např. novela „Die Doppelkapelle“ (1981, česky jako Dvojitá kaple, 1991) a životopis Mileny Jesenské „Alle meine Artikel sind Liebesbriefe“ (1994, česky 1996), „Im Hauptquartier des Lärms – Die Familie Kafka aus Prag“ (1998, česky jako V ohnisku nepokoje. Hermann Kafka a jeho rodina, 2003), „Das Leben der Sidonie Nádherný“ (2003) und „Was hat ein Tscheche im Elsaß zu suchen“ (2007). V roce 2005 byla ve Würzburgu uvedena její divadelní hra „Generalpause“ jako studiová produkce. V roce 2008 vyšla její kniha „Die Helden der Hoffnung – die anderen Deutschen aus Sudeten 1935 - 1989“. Pro německou edici Česká knihovna (Tschechische Bibliothek) vydala svazek „Musikerbriefe“ (Smetana, Dvořák, Janáček). Pravidelně píše o kulturním dění v Česku do Neue Zürcher Zeitung. Žije v Saarbrückenu a v Praze. Alena Wagnerová žije v Saarbrückenu a Praze.

KD Wolff (Frankfurt n. M.)

KD Wolff, ročník 1943, byl v letech 1967 - 1968 spolkovým předsedou Socialistického svazu německého studentstva (SDS), od roku 1995 je vydavatelem historicko-kritického vydání díla Franze Kafky v nakladatelství Stroemfeld/Roter Stern, které roku 1970 založil a které je dnes renomovaným nakladatelstvím pro kritická vydání (frankfurtská edice Hölderlina, braniborská edice Kleista, innsbrucké vydání Trakla, historicko-kritické vydání díla Gottfrieda Kellera, kritické vydání díla Roberta Walsera ad.). Je členem německého P.E.N. klubu (v letech 1993 - 1999 členem předsednictva). Roku 1992 získal cenu za kulturu nadace Binding, Frankfurt n. M., roku 2007 cenu Kurta Wolffa, Lipsko.